

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/261/2019
Identifikačné číslo spisu:	2514204711
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2020
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2514204711.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. A., trvale bytom v F., zastúpeného JUDr. Daliborom Pavelkom, advokátom v Hlohovci, Pribinova 46, proti žalovanej EKOM spol. s.r.o, so sídlom v Piešťanoch, Priemyselná 5031/18, zastúpenej Mgr. Alenou Mikudovou, advokátkou v Poprade, Orlická 2698/16, o určenie neplatnosti výpovede a náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 4Cpr/4/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. januára 2018 sp.zn. 10CoPr /4/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 23. novembra 2016 č.k. 4 Cpr 4/2014-149 v I. výroku návrh na prerušenie konania zamietol; II. žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že výpoveď žalovanej daná dňa 27. januára 2014 žalobcovi je neplatná a žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške priemerného mesačného zárobku v sume 424,02 € za obdobie od 1. mája 2014 do dňa kedy bude platne skončený pracovný pomer na základe súhlasu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, t.j. za obdobie 15 mesiacov, celkom v sume 6 360,75 €, zamietol; III. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 30. januára 2018 sp.zn. 10 CoPr 4/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti výpovede zmenil tak, že určil, že výpoveď žalovanej daná dňa 27. januára 2014 žalobcovi, je neplatná; v časti náhrady mzdy a v časti náhrady trov konania potom rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podala 15. februára 2019 žalovaná dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákonov č. 87/2017 Z.z. a č. 350/2018 Z.z., ďalej len „C.s.p“) a navrhla napádané rozhodnutie

odvolacieho súdu zmeniť tak, že rozsudok súdu prvej inštancie bude potvrdený a jej (žalovanej) bude priznaná náhrada trov celého konania. K začatiu plynutia lehoty na podanie dovolania uviedla, že jej právnej zástupkyňi nebol rozsudok odvolacieho súdu riadne doručovaný a doručený a skutočnosť, že odvolací súd vydal v predmetnej veci rozhodnutie o odvolaní žalobcu, zistila žalovaná až 8. januára 2019 po nahliadnutí do súdneho spisu súdu prvej inštancie, kedy si rozsudok aj prevzala.

4. Žalobca navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť, majúť za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne; pre prípad záveru, že žalovaná zameškala lehotu na podanie dovolania potom navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), a za splnenia podmienky zastúpenia dovolateľky i spísania jej dovolania na to určenou osobou (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C.s.p.), zisťoval najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote a dospel k záveru, že to tak nie je a mimoriadny opravný prostriedok žalovanej treba odmietnuť (§ 447 písm. a/ C.s.p.).

6. Podľa § 427 ods. 1 C.s.p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

7. Podľa § 121 ods. 3 C.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Podľa odseku 4 rovnakého paragrafu i zákona ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

8. V preskúmvanej veci mal byť rozsudok odvolacieho súdu z 30. januára 2018 sp.zn. 10 CoPr 4/2017 doručovaný (podľa doručky, ktorá je v spise založená na č.l. 253) poštovým podnikom na adresu a do vlastných rúk právnej zástupkyne žalovaného. Vzhľadom na to, že údaje z doručky potvrdzovali len to, že zásielka bola vrátená súdu prvej inštancie 23. marca 2018 s tým, že nebola adresátom prevzatá v odbernej lehote, ale nevyplyval z nej deň realizácie doručovania rozsudku odvolacieho súdu poštovým podnikom, ani deň uloženia ním zásielky (teda chýbal náležitý podklad pre prijatie záveru o splnení podmienok na uplatnenie fikcie doručenia v zmysle § 111 ods. 3 C.s.p.), dovolací súd 30. októbra 2019 (v čase vedenia ním veci pod sp.zn. 3 Cdo 108/2019) uložil súdu prvej inštancie, aby vykonal doplnujúce šetrenie zamerané na obstaranie podkladov pre posúdenie správnosti postupu poštového podniku pri doručovaní zásielky, o ktorej je reč, právnej zástupkyňi žalovanej, osobitne so zameraním na zistenie, kedy bola poštovým podnikom uložená písomnosť, ktorú doručoval právnej zástupkyňi žalovanej.

9. Poštový podnik poskytol informácie k predmetnej zásielke listom zo 6. decembra 2019 doručeným súdu prvej inštancie 9. decembra 2019 (č.l. 364 spisu) v ktorom uviedol, že šetrením na dodávacej pošte Poprad 1 bolo zistené, že zásielka UC257803637SK adresovaná pre adresáta T. F., advokátka, H., prišla na dodávaciu poštu Poprad 1 1. marca 2018, kedy bol tiež vykonaný pokus o doručenie. Keďže adresát nebol zastihnutý na odovzdávacom mieste, poštový doručovateľ zanechal adresátovi v domovej listovej schránke oznámenie o uložení zásielky a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte počas plynutia odbernej lehoty. Dňa 20. marca 2018 bola zásielka vrátená späť odosielateľovi z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote a bola dodaná odosielateľovi 23. marca 2018.

10. Ustanovenie § 111 ods. 3 C.s.p. upravuje fikciu doručenia v prípade, ak písomnosť na adresu podľa § 106 nemožno doručiť výlučne z dôvodov existujúcich na strane adresáta. Písomnosť sa teda považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Takáto fikcia sa nemôže uplatniť v prípade takého nesprávneho postupu súdu alebo doručujúceho orgánu, pri ktorom adresát, ktorý nič nezanedbal, nemal zo strany súdu alebo doručujúceho orgánu vytvorenú reálnu možnosť dozvedieť sa o tom, že po neúspešnom pokuse o doručenie písomnosti došlo k jej uloženiu.

11. Výsledky doplňujúceho šetrenia súdu prvej inštancie ukázali, že v tomto prípade bola správne aplikovaná fikcia doručenia a tým aj správne vyznačená právoplatnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Zo skutočností priblížených vyššie vyplýva, že deň doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu žalovanej (jej právnej zástupkyni so splnomocnením pre celé konanie) pripadol na 23. marec 2018 a lehota na podanie dovolania tejto strane sporu preto uplynula 23. mája 2018 (ktorý deň bola streda a bežný pracovný deň). Žalovaná ale dovolanie podala až 15. februára 2019, teda zjavne po uplynutí zákonnej lehoty.

12. Najvyšší súd vzhľadom na to, že nebola zachovaná zákonom stanovená lehota na podanie dovolania (§ 427 ods. 1 C.s.p.), odmietol tento mimoriadny opravný prostriedok žalovanej ako oneskorene podaný podľa § 447 písm. a/ C.s.p.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 vo výroku vo veci samej a pomerom hlasov 2 : 1 vo výroku o trovách dovolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.